

BIBLICKÉ ÚKOLY

II. čtvrtletí 1980

NEBESKÉ ROZPRÁVY

Ú V O D

Písmo je nevyčerpatelným zdrojem Boží pravdy, zjevením Boží vůle, zásobárnou poučení o Boží cestě, pravdě a o Ježíši Kristu. Je polem se skrytým pokladem, je pokladnicí „starých a nových věcí“ i toho „jednoho potřebného“, které jako skrytou manu musí najít každý, kdo chce mít život věčný.

Nikdy nebudeme hotovi se studiem toho, co je napsáno pro naše naučení. Při zkoumání Božího slova nám vynikají jeho hodnoty ve stále jasnějším světle. Náš nej povolanejší Učitel nás zve, abychom je zkoumali a studovali. Smíme si tedy s jeho učedníky sednout k jeho nohám a přijmout pozdravné poselství nebe. Ono nás dodnes potěšuje, povzbuzuje v našich zklamáních a mnohé beznaději.

Sestra Whiteová výstižně označila Kristovo kázání na hoře a zvláště blahoslavenství za „Kristův pozdrav světu“. Je to nebeské požehnání, hlas od Božího trůnu pro ty, kteří věří a vůbec pro celou lidskou rodinu. Kristova slova si zachovávají pro všechny věky svoji moc. Každá věta je klenotem z pokladnice pravdy. Zásady vyjád-

řené v tomto kázání jsou pro všechny věky a všechny třídy lidí. Každý, kdo žije životem Ježíše Krista a věří v něho, dosáhne úrovně vyjádřené v jeho slovech. Takový cíl je hoden celoživotního úsilí.

Ježíšova slova jsou „naukou o vykoupení“. To je nejvyšší studium, do kterého se může člověk pustit. Podněcuje mysl a povznáší ji.

Ať nás při studiu těchto úkolů povzbuzuje příklad ap. Pavla, který pokládal všechny věci „škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše Pána svého“.

Z pokladů starých i nových

Zákl. verš: Mat 13,52

Velkou pokladnicí a zásobárnou pravdy jsou jednak psané Boží slovo, pak kniha přírody a také kniha zkušeností o Božím jednání s člověkem. To jsou poklady, z kterých mají čerpat Kristovi spolupracovníci.

Výrazem „staré“ Kristus má na mysli celou Boží vůli, tak jak je zjevena „otcům skrze proroky“ (Žid 1,1). Výraz „nové“ se vztahuje na jeho učení (Žid 1,2).

Je nutno poznamenat, že ani při této příležitosti, a také nikdy jindy Ježíš nepodceňoval spisy Starého zákona a ani nenaznačil, že jejich význam se měl někdy zmenšit. Starý zákon není oslaben Novým zákonem, ale je obohacen a proniknut novým svěžím životem. Autorem obou částí Písma je Kristus a obě tyto části jsou zásobárnou pravdy pro každého člověka.

Hospodář nehromadí získaný poklad svého Pána, ale používá ho, dává z něho jiným, a tak se používáním poklad rozhojňuje. Hospodář má vzácné věci, staré i nové. Tím chce Ježíš poučit své učedníky, aby pravdy, které jim svěřil, oznamovali světu. Tak se bude poznání pravdy stále rozmáhat.

1. Původce pokladu a jeho obsah

Jaké napomenutí dal Pavel sboru v Kolossis? Kol 3, 1.16a

Biblické výrazy „slovo Kristovo“, „moje slovo“, „slovo Páně“ se všechny vztahují na Boží poselství, zvěstované lidem. Skrze svého Ducha je Kristus původcem tohoto slova, mluvícího k nám ústy proroků. Písmo je Božím

slovem v lidské řeči, tak jako byl Kristus Slovem, které se „stalo tělem“ (Jan 1,14). V božsko-lidské podobě Ježíše Krista je Boží myšlení vyjádřeno lidem viditelně, slyšitelně a srozumitelně, zvláště když se jedná o záležitost spasení všech lidí.

Co je obsahem zvěsti Starého zákona? Jan 3,14

Od zaslíbení, jež bylo dáno Adamovi, přes řadu patriarchů až do doby, kdy přišel Pán Ježíš, každá oběť byla znázorněním Kristovy oběti. V každém oblaku kadidla stoupala vzhůru jeho spravedlnost. V každém slavnostním zatroubení zaznělo jeho jméno. V posvátném tajemství svatyně přebývala jeho sláva.

Co je obsahem novozákonní zvěsti? Jan 3,16

Novozákonní pisatelé velmi často citují výroky Starého zákona, aby ukázali:

- a) naplnění některých starozákonních výroků v osobě a službě Ježíše Krista, pak v událostech, které se odehrály v Izraeli, v přijetí evangelia pohany a v rozmachu křesťanské církve;
- b) aby vysvětlili plán vykoupení, který byl předpověden ve Starém zákoně a teď uskutečněn Kristovou krví;
- c) aby potvrdili věčně důležité pravdy, jasně řečené ve Starém zákoně, ale z velké části zapomenuté a nepochopené, avšak teď zdůrazněné učením Nového zákona.

2. Ježíšova úcta ke Starému zákonu

Jak reagoval lid na Kristovo učení? Luk 4,32; Mat 7,29

Rabíni mluvili neurčitě a váhavě, jako by se Písmo dalo vykládat několikerým způsobem. Posluchači byli často v nejistotě. Ježíš však vyvýšil Písmo jako nejvyšší autoritu. Ať mluvil cokoli, mluvil mocně, takže mu nikdo nemohl oponovat.

Jak Pán Ježíš zvelebil Starý zákon ve svém kázání na hoře? Mat 5,21.22.27.28.38.39.43.44

Jeho posláním bylo zvelebit zákon (Iz 42,21). Měl

ukázat duchovní podstatu zákona, upozornit na jeho dalekosáhlé zásady a vysvětlit jeho věčnou závaznost.

V jakém rozsahu používal Kristus Písmo? Luk 24, 25—27

Kristus vyložil učedníkům všechna místa v Písmu, v nichž se mluví o něm. Začal Mojžišem, kterým vlastně biblické dějiny začínají. Kdyby se jim byl dal hned poznat, byli by jejich srdce uspokojil. Byli by se radovali a nebyli by toužili po ničem jiném. Bylo jim však zapotřebí pochopit svědectví, které o něm vydávají obrazy a prorokství Starého zákona. Ty musí být základem jejich víry. Kristus neučinil žádný div, aby je přesvědčil, ale jeho prvním činem bylo, že jim vysvětlil Písmo. Učedníci viděli v Kristově smrti zmaření všech svých nadějí. Kristus jim ukázal z projevů proroků, že v jeho smrti je nejmocnější svědectví pro jejich víru.

3. Otevření Boží pokladnice

Kdo zjevuje Boží hloubky? 1 Kor 2,10.11

Božím úmyslem je, aby se pravdy jeho slova otevřely jeho věrnému lidu stále víc už v tomto životě. Písmu porozumíme jen tenkrát, když nás osvítí Duch svatý.

Co však musíme dělat my podle podobenství o nebeském pokladu? Mat 13,44—46

Toto podobenství ukazuje cenu nebeského pokladu a zdůrazňuje úsilí, které je nutno vynaložit na jeho zabezpečení. Nálezce pokladu byl hotov rozloučit se se vším, co měl a neúnavně pracovat, aby získal skryté bohatství. Podobně i nálezci nebeského pokladu nebude žádná práce ani oběť těžká, aby získal pole, v kterém je pravda. Pole, v kterém je poklad, je znázorněním Písma svatého a evangelium je tím pokladem. Celá naše země není tak protkaná žilami zlata, jako je Boží slovo naplněno mnohými vzácnými zaslíbeními.

Jak se máme zachovat k Božím zjevení? Žalm 119,11.

4. Užitečnost Písma

K čemu je Písmo užitečné? 2 Tim 3,16b

Použití Písma, jak se o něm Pavel zmiňuje, se týká duchovních i duševních potřeb člověka. Boží slovo je „užitečné“ 1) k učení, tj. k rozšíření křesťanského vyznání; 2) k trestání, tj. k přemáhání hříchů a k odsouzení nezákonných skutků; 3) k nápravě, tj. k odstranění nesprávného učení; 4) k správě, tj. k správnému usměrnění člověka a jeho výchovy k dobrému.

K jakému cíli přivádí Písmo člověka? 2 Tim 3,17

Tak, jako je nutné poučovat dítě o základních odpovědnostech člověka, tak Písmo poučuje křesťana o zásadách, které mu pomohou stát se duchovně dospělým v míře plného věku Kristova. Tento vzrůst do Kristovy plnosti je znám jako posvěcení, a to je úkolem celého života.

Co je zaslíbeno těm, kteří milují Boha? 1 Kor 2,9

Naše duševní schopnosti se rozšiřují studiem Písma. Když srovnáváme jednu část Písma s druhou, vnikáme do hloubky. Studujícího žáka čekají nejvzácnější duchovní poklady.

5. Duchovní vzrůst ve světle Písma

Jak popsal moudrý muž cestu spravedlivého? Přísł 4,18

Nové světlo Písma nikdy neodporuje starému. Často bývá nové světlo jen novým obívením staré pravdy, které si čítatel Písma nepovšiml. Písmo je zdrojem světla podobně jako slunce, protože zásoby poznání, které vyzařuje, jsou prakticky nevyčerpatelné.

Jaké přání vyjádřil Pavel věřícím v Efezu? Ef 1,15—19

Na věčnosti budeme poznávat nové stránky Kristovy dokonalosti a slávy. Po celou věčnost bude věrný Správce vynášet z pokladnice „nové i staré věci“.

6. Věčný život a Boží slovo

Jak dychtivě bychom měli toužit po mléku Božího slova?
1 Petr 2,2

Co může pro nás Boží slovo vykonat? Jak 1,21

Kdo je nazván blahoslavený ve svém jednání? Jak
1,25.27

Jde o slovo živého Boha. Zákon je naším mravním zrcadlem. Člověk má srovnávat svoje slova, svého ducha a své činy s Božím slovem. Pravé náboženství znamená život podle Božího slova v každodenním jednání. Naše vyznání by nemělo cenu bez praktického uplatnění Božího slova v našem životě.

2. úkol — dne 12. dubna 1980

Slovo z úst Božích

Zákl. verš: Mat 4,4

Každé zaslíbení obsažené ve slově Božím je určeno nám. Žijeme „každým slovem, které vychází z úst Božích“. Přepadne-li nás pokušení, nedbejme okolností nebo vlastní slabosti, dbejme jen síly Božího slova. Všechna jeho moc slouží nám. „V srdci mém“, praví žalmista, „skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě. Podle slova rtů tvých vystříhal jsem se zhoube“.

Měli bychom vynaložit všechnu svou sílu na zkoumání Písma, abychom, pokud je to možné, pochopili hluboké věci Boží. Nesmíme však zapomínat, že pravým duchem badatele je dětská pokora. Proto přistupujme ke studiu v pokorném a učenlivém duchu, abychom získali poznání od Toho, který o sobě říká mocně, „Já jsem“.

1. Já jsem cesta

Při které příležitosti a v jakém smyslu označil Pán Ježíš sám sebe jako cestu? Jan 14,5.6

Do nebe nevede několik cest. Nikdo nemůže jít svou vlastní cestou. Od první zvěsti evangelia v ráji, že símě ženy rozdrtil hadovi hlavu, byl Kristus vyvýšen jako cesta, pravda i život. On byl tou cestou už za Adama, když Ábel přinášel Bohu krev zabitého beránka jako předobraz Vykupitelovy krve. Kristus byl cestou, po které dosáhly spasení patriarchové, proroci a apoštolové. On je i naší jedinou cestou k Bohu.

Jakou cestou se nám stal Ježíš Kristus pro svou oběť na kříži? Žid 10,19–22

Plánem spasení nám Kristus otevřel cestu, kterou dosahuje svůj záměr s člověkem. Je to cesta nová a živá, cesta spojení s Kristem. Nová je proto, že jsme vstoupili do nové zkušenosti a vztahu k Bohu. Živá je proto, že Kristova moc, očišťující nás od hříchu, je živou zkušeností znovuzrozeného křesťana. Tato cesta vyžaduje stále živé spojení s Kristem.

Jak nazývali první křesťané své náboženství? Skut 9,2; 19,9.23

2. Já jsem pravda

Co řekl Pán Ježíš Židům, kteří mu uvěřili? Jan 8,31.32

Pán Ježíš přišel nejen zjevit velkou pravdu o Bohu a věčný záměr s člověkem; On byl tou svrchovanou pravdou vtělenou v životě, takže ji všichni lidé mohli poznat — nejen v teorii, ale i prakticky. Ve svých projevech, jakým bylo kázání na hoře, vyložil i teorii a nechal ji zaznamenat v Písmu jako doprovod pravdy, kterou projevilo ve svém životě.

Za co prosil Pán Ježíš svého nebeského Otce ve velekněžské modlitbě? Jan 17,17.19

Všechna pravda o Bohu přichází od Boha Lidský ro-

zum je v koncích ve snaze pochopit tuto pravdu, která musí přijít jako zjevení od Boha. Lidské úsudky o Bohu jsou žalostnou smíšeninou pravdy a bludu.

Jaké svědectví vydává ap. Jan o Kristu jako o pravdě?
Jan 1,14.17

3. Já jsem život

Co řekl Ježíš v rozhovoru se Židy? Jan 6,51.58

V Kristu je život původní, nevypůjčený, neodvozený. O Synu Božím Jan napsal: „V něm život byl a život byl světlo lidí“. „Odplatou za hřích je smrt, ale darem Boží milosti je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ V určitém smyslu je smrt nejhorším nepřítelem člověka, protože ho zbavuje všeho. Pán světla a života přišel zničit tohoto nepřítele, a tím i vládce smrti, tj. ďábla. (Žid 2,14.15)

Proč vlastně přišel Pán Ježíš? Jan 10,10

Musíme mít život, který nám dává Kristus a musíme ho mít v hojnosti. Bůh vdechne tento život každé duši, která umírá sobectvím a žije Kristu. Vyžaduje však od nás úplné odevzdání. Jestli to neuděláme, pak zlo v nás nám zničí štěstí. Ukřížujeme-li své vlastní já, bude v nás žít Kristus a moc Ducha svatého bude podporovat naše úsilí.

Jaký význam má Kristus pro nás jako zdroj života?
1 Jan 5,11.12

Základem vykoupení je skutečnost, že Ježíš je zdrojem života. On má moc dát život svému lidu. Kdyby v něm nebyl život a neměl by moc křísit mrtvé, pak by vykoupení skrze něho bylo nemožné a my bychom byli nejbídnější ze všech lidí. (1 Kor 15,19)

4. Ke komu půjdeme?

Co prozrazovalo Petrovo vyznání? Jan 6,67.68

Petr mluvil i za ostatní učedníky, když se ptal: „Ke komu půjdeme?“ Uvědomovali si, že nemají jiného výcho-

diska. O rok později Petr a Jan prohlásili: „V nikom jiném není spásy. Není jiného jména pod nebem daného lidem, v kterém bychom měli být spasení.“ (Sk 4,12) Je dobré, když po letech následování Krista se zeptáme i my s učedníky: „Ke komu půjdeme?“

Na jakém základu spočívala jistota rozhodnutí apoštolů zůstat s Kristem? Jan 6,69

Poznání, že Kristus je Syn živého Boha, nebylo poznáním rozumu, ale poznáním víry, které pochází z osvíceného srdce i myslí Duchem svatým. Ten totiž, který přikázal, aby se ze tmy zaskvělo světlo, je ochoten zaskvět se i v našich srdcích, aby osvětlil lidi poznáním Boží slávy.

5. Pojďte ke mně

Jakým pozváním oslovuje Pán Ježíš dodnes všechny lidi? Mat 11,28

Pro člověka světem unaveného a hříchem ubitého je zde nejkrásnější pozvání, které je možno slyšet. Zve nás Spasitel sám. Na něm se totiž splňuje prorocká řeč, že byl dán „k pádu i k povstání mnohým.“

Co čteme o těch, kteří se rozhodli přijmout Ježíšovo pozvání? Mat 19,28.29

Stonásobná odměna, která je zde obrazně řečena, spočívá v radosti z křesťanského společenství a v uspokojení, které pochází z odevzdané služby Bohu. Pavel mluví o věřících jako o těch, kteří „nemají nic, a přece mají všechno“ (2 Kor 6,10). Když člověk se vzdá všeho pro Krista, vrací se mu to zpět v hojnosti věčné slávy.

6. Pojďme tedy k němu

Co musíme udělat, když se chceme stát Ježíšovými následovníky? Mar 8,34

Každý projev sebezapření, každá oběť nebo utrpení jsou

nakonec malicherné v porovnání s „přenesmírnou hojností věčné slávy“.

Kterým výrokem nás povzbuzuje Pán Ježíš, abychom k němu přišli? Jan 6,37

Kristus, jenž povolal rybáře z Galileje, povolává stále lidi do své služby. Je právě tak ochoten projevit svou moc skrze nás, jako ji projevil skrze své učedníky. Jakkoli jsme nedokonalí a hříšní, Hospodin nám předkládá nabídku, abychom se stali jeho společníky. Zve nás, abychom přišli a přijali jeho pokyny, tak abychom ve spojení s Kristem mohli konat dílo Boží.

3. úkol — dne 19. dubna 1980

Pozdrav chudým v duchu

Zákl. verš: Mat 5,1—3

Ve slovech, kterými Pán Ježíš na začátku oslovil své posluchače, jakož i v některých dalších verších této kapitoly, zaznělo něco překvapujícího a neobvyklého. Budilo to zklamání u většiny z nich, protože bylo v zásadním rozporu s očekáváním královské moci a světské slávy. Kristovi posluchači očekávali řeč, kterou zřídí pozemské království a v kterém budou předními občany.

V neobvyklých tvrzeních Spasitel upozorňuje na skutečný zdroj štěstí. Není závislé na vnějších okolnostech a nedá se usměrňovat zvenčí. Štěstí není výsledkem toho, co vlastníme, jako spíše toho, čím jsme. Pro římské vojáky, kteří nikdy nechyběli u většího shromáždění Židů, zněla slova blahoslavenství velmi divně. Ještě divněji však zněla sebevědomým farizeům. I dnes se blahoslavenství zdají divná lidem sobeckým a tělesně smýšlejícím.

1. Blahoslavení jsou chudí v duchu

Která radostná zvěst zaznívá světu dodnes ze Spasitele prvního blahoslavenství? Mat 5,3

Pán Ježíš přišel na svět zvěstovat evangelium — radostnou zvěst. Slova jeho prvního blahoslavenství byla a jsou dodnes „evangeliem o království“ pro všechny „chudé v duchu“. Tato radostná zvěst byla často mylně chápána a zneužívána proti křesťanství i proti Ježíšovi. Chudoba ducha se často pokládá za nedostatek duševních darů a schopností, za omezenost, nerozumnost, hloupost nebo za naivnost a dětinskost. (Žilka: Ježíšovo kázání na hoře)

Chudoba ducha však neznamena psychický defekt. Spasitel tu neblahoslaví duševně nemocné, slabomyslné nebo zaostalé. Pravou ozvěnu na výzvu tohoto blahoslavenství mohou dát jenom ti, kteří si bolestně uvědomují svou ubohost a cítí potřebu vykoupení. Takováto **chudoba** je protikladem duchovní pýchy a soběstačnosti.

2. Stará zvěst v novém rouchu

Byla slova blahoslavenství o chudobě, která zbohacuje, opravdu něčím novým? Iz 57,15; 66,2

Přesto, že slova blahoslavenství zněla Židům nově, nebyla ničím novým. Spasitel zde zdůraznil starou pravdu, která byla přehlušena duchovní pýchou a samolibostí Izraele. Skrze proroka Izaiáše Hospodin oznámil, že přebývá s tím, kdo je poníženého ducha a obživuje srdce zkroutěných. Když si prorok uvědomil svůj žalostný stav, zvolal: „Běda mně, nebo zahynu“ (Iz 6,5). Jasně cítil svou porušenost a mdlobu, která se mu v novém světle jevila ještě odpornější. Při takovémto sebepoznání mohl Pán Bůh očistit proroka od hříchu a použít ho ke své službě.

Co čteme o chudobě ducha na jiném místě Písma? Přísl. 29,23

3. Bolestné sebepoznání

Který příklad bolestného sebepoznání nacházíme v Novém zákoně? Luk 5,8—10

Bolestné poznání vlastní ubohosti je prvním krokem na žebříčku blahoslavenství, která vedou do nebeského království. Lidé duchovně pyšní k němu nejdou. Vědomí vlastní hříšnosti a výkřik po odpuštění a očištění je začátkem cesty ke štěstí. O radosti a štěstí nemůžeme mluvit tam, kde není hřích vyznán a odpuštěn. Hospodin říká: „Bezbožní nemají pokoje“ (Iz 48,22). Ponížený a kající duch je tedy první předpoklad obecenství v Božím království.

4. Spasitelův příklad

Z kterých slov Písma poznáváme, že i Pán Ježíš se během svého pozemského života vědomě ztotožnil s „chudými v duchu“? Jan 5,30

I když byl Pán Ježíš bez hříchu, neměl z čeho činit pokání a žádná vina nenarušila jeho pokoj, přece na něj dolehlo břímě lidských hříchů v celém rozsahu. Protože byl za nás učiněn hříchem, stále si uvědomoval své duchovní potřeby. Byl opravdu chudý v duchu. Řekl: „Já sám od sebe nemohu činit nic“.

Celé hodiny, ba i noci strávil na modlitbách a prosbách o duchovní sílu pro své životní poslání. Zde bylo tajemství ustavičného přílivu nebeského požehnání, z kterého Ježíš žil a pracoval. Přesto, že byl mužem bolesti a poznal zármutek, byl člověkem šťastným. Ani to nemohlo být jinak, protože „hříchu nepoznal“, a hřích je jediný ničitel radosti člověka.

Kterým podobenstvím vystihl Pán Ježíš rozdíl mezi duchovně chudými a bohatými? Luk 18,9—14

Modlitba farizeova nebyla žádnou modlitbou. Byla to chvála lidské spravedlnosti, vyplývající ze skutkaření. Farizeus o nic neprosil. Děkoval Bohu, že nic nepotřebuje,

že je jiný než ostatní lidé a že se liší od toho hříšného celníka. Ale celník v chudobě ducha volá. „Bože, buď milostiv mně hříšnému“. Proto jen on byl ospravedlněn, a ospravedlnění je cesta ke štěstí.“

5. Věc skrytá před „moudrými“.

Koho se týká výzva k výměně vlastní chudoby za bohatství spásné milosti? Mat 11,28

Všichni, kteří jsou si vědomi ubohosti vlastní duše a cítí, že v nich není nic dobrého, mohou dosáhnout spravedlnosti v Kristu. On nás k sobě zve. Nabízí nám, abychom svou chudobu vyměnili za bohatství jeho milosti. My si nezasluhujeme Boží lásku, ale Kristus je nám zárukou, že nás spasí, když k němu přijdeme.

Naše minulost může být sebesmutnější, když se přiblížíme ke Kristu tak, jací jsme, slabí, bezmocní a bídní, pak nám Spasitel vyjde vstříc, obejmě nás ramenem lásky, oblékne bílým rouchem své vlastní spravedlnosti a přivede k Otci. I když původce hříchu bojuje proti nám, obviňuje nás z nepravosti a žádá nás za svou kořist, krev Kristova mluví mocněji.

6. Rada věrného Svědka

Před čím varuje Pán církve sbor v Laodicei? Zj 3,17.18

Aktuálnost tohoto blahoslavenství je vidět v církvi podle Zj 3,14—18. Duch farizeismu je duch lidské přirozenosti a ovládá věřícího člověka právě tak, jako za dob Pána Ježíše. Církev ve svém nynějším stavu je duchovně pyšná. Její členové si svůj stav neuvědomují, a proto ničeho nepotřebují. Zatím jsou ve skutečnosti bídní, politováníhodní a chudí. Poselství, které kárá tuto duchovní pýchu poslední církve, upozorňuje i na její lék. Pohled na čistotu Kristova charakteru úplně změní tento stav.

Jaké svědectví dal Pán církevnímu sboru ve Smyrně? Zj 2,9

Co slíbil Spasitel lidem duchovně chudým? Jakub 2,5 Království, o kterém Jakub mluví, není království pozemské. Kristus zde otevírá duchovní království své lásky, milosti a spravedlnosti. Jeho občané jsou chudí v duchu, pokorní, pronásledovaní pro spravedlnost; takových je království nebeské.

4. úkol — dne 26. dubna 1980

Pozdrav lkajícím

Zákl. verš: Mat 5,4

„Lkající“. Řecké slovo *pentheo*, které je v uvedeném verši použito, označuje velký zármutek, smutek nebo truchlení, zatímco výraz *liteomai* znamená všeobecný zármutek. Hluboká duchovní chudoba „chudých v duchu“ odpovídá hlubokému zármutku těch, o kterých je zmínka ve verši 4. Hluboké vědomí duchovního nedostatku vede lidi k zármutku nad nedokonalostí, kterou pozorují ve vlastním životě. Kristus se zde zmiňuje o lidech, kteří v chudobě ducha touží dosáhnout úrovně dokonalosti. Z duchovního hlediska opravdový žal je žalem, že nejsme svatí. S tím souvisí i zármutek ve zkouškách víry, v souženích pro spravedlnost, žal v bolestech vlastních i společenských.

Kristovi učedníci však nemají být lidmi s vnějším smutným pohledem a zarmoucenou tváří. Přijímají sice bolest, ale svou stísněnou duši otevírají Bohu, který je potěšuje už teď „potěšcím Izraelským“ (Luk 2,25). Ukazuje jim na dobu, kdy jim setře každou slzu s očí.

1. Zármutek ve světě

Co je možno říci o stavu světa po pádu do hříchu z hlediska Písma? 1 Jan 5,19

Na světě je mnoho bídy, bolesti a žalu, proto není divu, že obraz světa se vyjadřuje v přísloví jako „slzavé údolí“. Ať chceme nebo ne, stále znova se musíme vrátet k biblické zvěsti, že za neblahý stav světa je vinen člověk svou neposlušností. Proto ve světě nacházíme „trní a bodláčí“ nejen hmotné, ale především duchovní.

Jaké svědectví vydával kající prorok Jeremiáš o Bohu? Pláč Jer 3,33

Z těchto slov vyniká láska Boží k jeho dětem. Bůh nechce zničit ani zarmoutit žádného ze svých tvorů. Nechce, aby někdo zahynul, ale aby se všichni obrátili ku pokání. Ve snaze přivést lidi ke spasení Pán vždy projevoval hojnost milosrdenství. I když byl někdy nucen použít jiné výchovné prostředky, aby přivedl člověka ku pokání, dělal to vždy z lásky k člověku. Tak to bylo s Jidskem v době proroka Jeremiáše. Dlouho odkládal své soudy, aby nemusel ponížít svůj vyvolený lid, ale nakonec jej navštívil projevem své nelibosti.

2. Zármutek v srdci věřícího

Lkání, o kterém je zde řeč, je upřímná litost nad hříchem. Lidé, kteří takto lkají, „budou potěšeni“. Náš nebeský Otec nenechá nikdy bez povšimnutí toho, kdo k němu volá ve svém zármutku.

Jaký příklad lkajícího srdce nacházíme ve Starém zákoně? 2 Sam 15,30

David byl oblečen do smutečního roucha a trápilo ho svědomí. Vnější projevy dávaly najevo jeho zkroušenost. Se slzami předložil Bohu svou záležitost, a Bůh svého služebníka neopustil. Nikdy nebyl David dražší Božimu srdci, jako ve chvíli, když utíkal před nepřáteli, které vedl jeho vlastní syn.

Který příklad kající lítosti nad hříchem uvádí Nový zákon? Mat 26,75

Petr zapřel svého Pána; trýznily ho těžké výčitky. Opravdový zármutek ho však přivedl k pravé lítosti. Skrze slzy viděl Krista, který mu ochotně odpouští. Byl potěšen a blahoslavený.

Bůh si nepřeje, abychom byli bolestí skleslí, ale chce, abychom se dívali vzhůru a poznali jeho tvář, která září láskou. Žehnajícím Spasitel stojí u mnohých, jejichž oči jsou zality slzami tak, že ho nemohou vidět.

Jaký výstražný příklad žalu, který nebude potěšen, je zapsán v téže souvislosti? Mat 27,3—5

Jidáš také lkal nad velkým hříchem zrady svého Pána a Mistra. Výčitky ho dohnaly až k sebevraždě. Jeho zármutek však nebyl podle Boží vůle, proto nebyl potěšen. Litoval světským způsobem, který končí smrtí.

3. Smysl zármutku

Každý zármutek podle Boží vůle má sloužit ku pozhnání tomu, kdo ho bude s vírou snášet. Těžká rána, která ničí pozemské radosti, se může stát prostředkem obracujícím náš zrak vzhůru k nebesům. Je hodně lidí, kteří by nikdy nepoznali Pána, kdyby je právě těžkosti nepřinutily, aby u něj hledali útěchu.

Co čteme o smyslu utrpení v ep. Židům? Žid 12,10

Životní zkoušky jsou Boží činitelé, kteří mají z naší povahy odstranit každou nečistotu a hrubost. Když nás osekávají a okřesávají, hladí a leští, působí nám to bolest. Není to lehká věc nechat se brousit jako kámen, ale kámen nakonec vyjde z toho všeho zcela připraven, aby mohl dobře vyplnit své místo v nebeském chrámu. S nějakým neužitečným stavivem si Pán nedává tak důkladnou práci. Jen drahé kameny se brousí podle toho, kam budou zasazeny.

Koho blahoslaví Job v zármutku a žalu na základě vlastní zkušenosti? Job 5,17—19

I my se musíme učit, že utrpení je vlastně dobrodíní a nemáme zavrňovat Boží kárání. Pán Ježíš přichází ke každému utlačovanému, aby ho pozdvihl. Jeho vzácná přítomnost nám může velmi ulehčit náš zármutek, bolest a utrpení.

K čemu nás má vést Boží otcovské kárání? Zj 3,19

Kristus potěšuje zarmoucené srdce potud, pokud se nestane jeho vlastnictvím a jeho příbytkem. V utrpení nám Bůh zjevuje stinné stránky naší povahy, abychom jeho milostí zvítězili nad svými chybami. Otvírají se nám neznámé kapitoly našeho života a musíme se rozhodnout, zda přijmeme Boží napomenutí. V těžkostech bychom neměli reptat ani naříkat. Neměli bychom se protivit Bohu, ale pokořit se před ním. Boží cesty jsou nejasné jenom tomu, kdo chce všechno vidět v hřejivém světle vlastní pohody. Boží cesty jsou cesty milosrdenství a jejich cíl je spasení.

4. Potěšení Izraelské

Co čteme o Božím služebníku Simeonovi? Luk 2,25

„Očekával potěšení Izraelské“. Tento výraz byl částí obvyklé židovské modlitby: „Kéž vidím potěšení Izraelské“ a znamenal přání uvidět Mesiáše. Tato slova jsou výrazem různých starozákonních proroctví o Mesiáši, která mluvila o „potěšení“ zarmouceného lidu.

Který prorok snad nejvýrazněji tlumočil toto potěšení Izraelské? Iz 40,1.2

Pro 40.—46. kapitolu svého proroctví byl prorok Izaiáš nazván evangelijním prorokem. Izaiáš tu oznamuje slavnou budoucnost Izraele jako věrného Božího sluhu, jeho vysvobození, příchod Mesiáše a zřízení jeho království. Úvodními slovy 40. kapitoly začínají tóny útěchy, naděje a ujištění o odpuštění nepravosti, o možnosti nového začátku s úchvatnou perspektivou „nového nebe a nové země“.

5. Pravý těšitel

Co bylo podle proroka Izaiáše Mesiášovým posláním? Iz 61,1—3

Podle očekávání Ježíšových posluchačů nesl Mesiáš opravdu rysy vyznačené v slovech tohoto textu. Je těšitelem, který přináší potěšení lkajícím. I když důvod žalu není označen, není pochyb, že příčinou každého zármutku je hřích. Kristovým posláním na světě bylo, aby jasně poukázal, že jedinou příčinou bídy, utrpení, bolesti a slz je hřích a jediným lékem na všechny rány je odpuštění. Proto přišel obrátit zřetel chudých v duchu a lkajících k sobě, „Beránku Božímu, který snímá hříchy světa“. Svou smrtí měl vzít smrti její moc a hrůzu její vlády a svým vzkříšením měl vrátit radost spasení všem vězňům smrti.

6. Budou potěšeni

Kterým ujištěním povzbuzuje Pán lkající? Mat 5,4

Člověk, který má zármutek nad vlastními nepravostmi a nad nepravostmi ve světě, dostává už zde příslib a závdavek potěšení, které se jednou projeví ve své plnosti tam, kde už nebude ani slz ani bolesti. Cesta k radosti ze spasení na základě odpuštění hříchu vede zármutkem nad vlastními hřicny.

Jak to viděl prorok Izaiáš? Iz 51,3; 61,3

Kristovo zaslíbení lkajícím se zcela splní tenkrát, když hřích se všemi svými následky přestane a každá příčina zármutku bude navždy odstraněna. Požehnaní, z kterých se pravý křesťan raduje v tomto „slzavém údolí“ jsou jen předzvěstí oné plné radosti v království Božím.

Pozdrav tichým

Zákl. verš: Mat 5,5

Řecké slovo tohoto textu *πραεις* má vícero významů. Znamená lidi laskavé, tiché, vlídné, mírné, krotké, ba až bezmocné, skromné, pokorné a dobromyslné. Před čtyřmi staletími kraličtí přeložili tento výraz slovem tichý. Dnes v současné češtině tomuto výrazu odpovídá spíše termín laskavý, jak jej používá i prof. Žilka při překladech Nového zákona. My jako lidé býváme od přirozenosti nněviví, podráždění a unáhlení a rádi projevujeme svoji moc. To je však pravým opakem toho, jaké učedníky chce mít Pán Ježíš. Vlastnosti, které on požaduje, bývají pravým opakem vlastností uplatňovaných ve světě. Pro pozemské poutníky jsou jen dvě cesty: široká, pohodlná cesta, která vede ke zkáze; druhá cesta je přímá, úzká a nepohodlná, po které lidé tiší a pokorní putují k věčnému životu a ke štěstí. Laskavost a tichost je cestou ke svatému cíli, zatímco domýšlivost vede k zahynutí. Svět žije v představě, že nejchytřejší a nejsilnější všechno úspěšně přezijí. Aristoteles nazval laskavost cestou k porážce. Velcí filosofové a dobyvatelé světa nikdy nepokládali laskavost nebo tichost za ctnost. Tvrdost a panovačnost ovládá obyvatele našeho světa. V tomto duchu i Lucifer vedl svůj odboj a v tom byl i jeho pád.

1. Učitel tichosti a pokory

Od koho se mají učit Ježíšovi následovníci, když chtějí obdržet zemi za dědictví? Mat 11,29

Tichost, laskavost a pokora byly nejdůležitějšími rysy Ježíšova charakteru. Jeho dnešní vznešené místo v nebesích je důsledkem jeho tichosti a sebezapření.

Pán Ježíš učedníkům tichost a pokoru nijak nedefinoval, ale dal jim názorný příklad svým životem. I my jsme zvaní do školy Kristovy, abychom se naučili jeho tichosti a pokoře. Tam se připravíme pro nebesa. Taková výchova znamená poznat Krista. Kristus je laskavý učitel a jeho žáci, kteří se od něj učí, budou rovněž laskaví a pokorní.

Jaký symbol používá Písmo o Mesiáši? Jan 1,29

Beránek byl symbolem na Pána Ježíše, protože se také vyznačuje tichostí, krotkostí a nevinností. Kristus byl však také symbolizován lvem, králem zvířat, protože byl stejně tichý jako beránek, ale současně odvážný a nebojácný jako lev.

2. Tichost v rozhodujících zkouškách

Co předpověděl o Kristových vlastnostech prorok Izaiáš?
Iz 53,7

Při které příležitosti osvědčil Pán Ježíš tuto vlastnost?
Mar 15,4.5

Když Kristus stál před Pilátem, slyšel urážky, ale na všechna falešná obvinění neodpověděl ani slovem. Svým chováním svědčil o úplné nevině. Stál tu nepohnutý v příboji rozrušených vln, ve vzrůstajícím vlnobití hněvu. Mlčel, ale jeho mlčení bylo výmluvné. Bylo světlem, které vyzařuje z lidského nitra na povrch.

Jaké svědectví o Kristově pokoře dal ap. Pavel? Fil 2,8.9

Přesto, že Kristus byl svou podstatou Bohem a rovný Bohu, vzdal se této své slávy a vzal na sebe podobu služebníka. Písmo nás nabádá, aby i nás ovládalo smýšlení, které měl Ježíš.

Který prorocký výrok se naplnil na Spasiteli? Mat 21,5; Zach 9,9

3. Příklady tichých

Který starozákonní příklad tichosti, laskavosti a pokory uvádí Písmo? 4 Moj 12,3

Tichost neznamená nějaký záporný nebo pasivní postoj k nepříteli. Písmo nazývá Mojžíše nejtišším mužem na zemi, a přece byl velmi hrdinský a odvážný i v boji. Původně Mojžíš nebyl tichý (2 Moj 2,11—13). Tuto vlastnost získával v tvrdé škole na madiánské poušti po dobu 40 let. Jen tichý člověk se umí podřít Bohu a dokáže přijmout odpovědnost vůdce bez reptání a nésti je jako lehké břímě. Jen takoví lidé obdrží zemi za dědictví.

Jaký praktický příklad pokory a tichosti máme v kazateli pouště? Jan 1,27; 3,30

Jan vzhlížel k Ježíši v celé jeho nádheře a zapomínal na sebe. Patřil na majestát svatosti a pociťoval svou bezvýznamnost a nehodnost. Připravoval se k tomu vysloupit jako posel nebes, nelekaje se lidí, protože uzřel božský majestát. Mohl se postavit zpřímá a bez bázně před pozemské vládce, protože se hluboce pokořil před Králem králů.

4. Pavlovy rady

V jaké souvislosti mluví apoštol Pavel o tichosti? Gal 5,22.23

Které vlastnosti zdůrazňoval ap. Pavel věřícím? Ef 4,2; Kol 3,12

Tichý člověk snáší urážky druhých a přijímá zkoušky života. Tato vlastnost je podstatně důležitá pro jednotu v církvi. Bez ní by brzy nastal rozklad. Musí ovšem souviset s ostatními ctnostmi.

Co radil ap. Pavel svým žákům? 1 Tim 6,11; 2 Tim 2,25; Tit 3,2

Řiďte se podle Mistrova vzoru. I když Ježíš mluvil s celou vážností a autoritou, nikdy se svým posluchačům nevnucoval. Způsob zvěstování pravdy přizpůsob-

val svým posluchačům. Jeho láska získávala učené i neučené, protože cítili, že se dokáže ztotožnit s jejich potřebami a zájmy. Když se Kristův následovník octne v těžkém prostředí, tím více se projeví jeho křesťanská povaha.

5. Posílám vás

Kterým přirovnáním vystihl Spasitel službu svých následovníků v prostředí nepřátelského světa? Mat 10,16

Kristus sám nezatajil jediné slovo pravdy a všechna slova pravdy pronášel vždy v lásce. Ve svém styku s lidmi projevoval Ježíš největší ohleduplnost a byl starostlivě a laskavě pozorný. Nebyl nikdy hrubý, nikdy zbytečně nepronesl přísné slovo, nikdy zbytečně neranil citlivého člověka. Nevysmíval se lidské slabosti. Neohroženě poukazoval na pokrytectví, nevěru a nepravost. Když však činil výtky, bylo v jeho hlase cítit slzy. Ve všech lidech viděl padlé duše, jejichž spása byla jeho posláním. Služebníci Kristovi nesmějí jednat podle pohnutek své přirozenosti. Pak teprve mohou zvěstovat evangelium Božím způsobem, uvážlivě a laskavě. Duch, který zůstává tichým, i když ho dráždí, působí účinněji ve prospěch pravdy, než každý důkaz, jakkoli přesvědčivý.

Jak se projevuje svědecká pohotovost Kristových následovníků? 1 Petra 3,4.15

Lidé zavrhnou pravdu, když ji zvěstujeme povýšeně a bez laskavosti. Cílem pravdy je vytvářet lidi, kteří se podobají Kristu. Pravda, která není představena Kristovým způsobem, ztrácí svou přitažlivost.

6. Dědictví tichých

Co slíbil Pán Ježíš tichým a pokorným následovníkům? Mat 5,5

Tiší obdrží zemi za dědictví. Následkem touhy po sebe povýšení přišel na svět hřích a naši prarodiče byli zba-

veni vlády nad svým královstvím, touto krásnou zemí. Sebezapřením Kristus vykoupil ztracené. Říká nám však, abychom zvítězili, jako zvítězil on. Pokorou a oddaností se můžeme stát jeho spoludědici, když tiší dědičně obdrží zemi a budou mít rozkoš ve množství pokoje (Žalm 37,11).

Co čteme o dědictví pokorných v Žalmu 37,11 a v Žalmu 149,4?

Bůh od nás nežadá nějakou okázalou vnější a bezduchou formu pobožnosti, ale poslušnost celým srdcem. Cílem pravého náboženství je rozvoj charakteru pro Boží království. Vnější projev má jenom tenkrát cenu, když odpovídá příslušnému duchovnímu vzrůstu. Pokorné chůzení s Bohem znamená život v souladu se zásadami jeho zákona lásky, protože „lásky je naplněním zákona“.

6. úkol — dne 10. května 1980

Pozdrav lačným po spravedlnosti

Zákl. verš: Mat 5,6

Chceš být dokonalý? Jistě. Ale jak? Celá tvoje bytost svědčí o tom, že nejsi dokonalý. Jestli o tom víš, pak „nejsi daleko od království Božího“. Cítíš v sobě nespokojenost s daným stavem? Máš v sobě nevyslovenou touhu stát se lepším? Je to touha po dokonalosti, hlad a žízeň po něčem, co nemáš. Začínáš hledat a v hledání poznáváš, že tě hledá a nalézá Ten, který „přišel, aby život měli a hojnost měli“ (Jan 10,10). Tvůj hlad po odpuštění, spravedlnosti a dokonalosti, tj. po novém nebi a nové zemi, v kterých přebývá spravedlnost, utiší definitivně jenom Ten, který na hoře blahoslavenství prohlásil, že všichni takto hladoví a žízniví „budou nasyčeni“.

1. Lačné nasytil

Komu patří zaslíbení čtvrtého blahoslavenství? Mat 5,6a

Obrazná řeč tohoto textu byla zvláště působivá v prostředí, kde tělesný hlad a žízeň byly denní zkušeností lidí. I když věříme, že Pán Ježíš nezapomínal na hlad a žízně tělesnou, chceme zdůraznit, že v tomto blahoslavenství podle základního textu zde Pán Ježíš navazuje na slova žalmu.

Která slova žalmu cítíme ve slovech Marie? Luk 1,53; Ž 107,9

Tato slova jsou ozvěnou vděčného srdce. Vyšla z podnětu Ducha svatého a pro všechny věky zůstanou svědectvím bezvýhradné odevzdanosti do Boží vůle, trpělivě očekávají „spasení Hospodinovo“ a v něm všechny ty dobré věci, které již proroci byli žádostivi vidět a slyšet a které slíbil Ten, od něhož pochází každý dokonalý dar.

2. Touha po živém Bohu.

O čem svědčí Davidova úvodní slova v Žalmu 42,2.3?

Obraz, který tu žalmista uvádí, lépe vynikne, když si uvědomíme prostředí, ve kterém se David nacházel před Absolónovou vzpourou. Divá zvěř často bránila plachému jelenu přiblížit se k pramenům vody. Touto obraznou řečí žalmista vyjadřuje svoji touhu po živém Bohu, který jediný mohl uspokojit nejen jej, ale všechny, kteří zmírají touhou po živém Bohu.

Jak ještě vyjádřil žalmista David svou touhu po Bohu? Žalm 63,2; 84,3

Potřebujeme modlitbu opravdovější, vroucnější, dychtivější, takovou, jak se modlil David, když volal: „Jako jelen řve po tekutých vodách, tak touží má duše po tobě, Bože“. „Toužím po tvých ustanoveních“; „toužím po tvém spasení.“ „Moje duše touží po přibytých Hospodinových.“

„Moje duše hyne touhou po tvých soudech.“ To je duch, který zápasí na modlitbě; takový duch ovládal královského žalmistu.

3. Chléb z nebe a živá voda

Při které příležitosti řekl Pán Ježíš víc, než je řečeno o nasycení hladových v stručném blahoslavenství? Jan 6,35.48.58

Po kázání na hoře měl Pán Ježíš další projev, který se týkal chleba života (Jan 6,26—59), kde plněji rozvinul zásadu naznačenou v blahoslavenství. Pán Ježíš je sám tím chlebem, po kterém mají lidé lačnět a jehož užíváním si mohou udržet duchovní život a uspokojit hlad své duše.

Při které příležitosti Spasitel upozornil, že on sám je vodou, která tiší lidskou žízeň? Jan 4,7.13.14

Je dobře vědět, že Pán Ježíš také cítil žízeň, hlad, únavu a bolest právě tak, jako my. Stal se jedním z nás, aby nám byl příkladem ve všech okolnostech. Ježíš se zde představuje nejen jako žíznivý pocestný, ale jako dárce a zdroj „živé vody“. Dává se poznat jako zaslíbený Mesiáš. Tím probouzí touhu po živé vodě, o které prorokoval Jeremiáš. Jediný doušek této vody trvale uspokojí všechny žíznivé, protože jim zabezpečuje věčný život.

4. Spravedlnost platná před Bohem

Co říká prorok Izaiáš o lidské spravedlnosti? Iz 64,6

Všechno, co v duchovním životě konáme sami, bez Boha, je poskvrněno hříchem. Sami od sebe nemůžeme poslouchat Boží spravedlivý zákon ani nemůžeme spravedlivě žít. Jediné řešení našla nebesa, když poslala Ježíše, věčného Syna Božího v lidské podobě, s napřed oznámeným plánem: „Aj, jdu, abych činil, ó Bože, vůli tvou.“ (Žid 10,9). Když poznáme dokonalost povahy Kristovy,

budeme toužit po úplné obnově a proměně podle jeho vzoru.

Jakou spravedlnost viděl Pán Ježíš za svého života?
Mat 5,20

Spravedlnost zákoníků a farizeů spočívala ve formálním lpění na literě zákona. Kristus žádal proniknutí k jádru zákona. Farizeové učili, že člověk bude souzen podle toho, jaká byla většina jeho činů, tj. jestli jeho dobré skutky převyšují jeho zlé činy. Avšak spravedlnost, kterou hlásal Kristus, předpokládá víru v Boha a živé spojení s ním. Proto pravá zbožnost povznáší myšlenky a zušlechťí život. Tato spravedlnost je Božím darem, daným každé hladovějící a žíznící duši.

5. Pojďte, kupujte!

Kdo už ve Starém zákoně zval hladové a žíznící ke zdroji nehynoucích hodnot? Iz 55,1.2

„Všichni žíznící“. To jsou ti, kteří žízní po lepším chápání Boží vůle a po milosti žít s ním v pokoji. Člověk byl stvořen s vnitřní touhou po Bohu, která nachází trvalé uspokojení jenom ve společenství s ním. Z možnosti společenství s Bohem není podle těchto slov nikdo vyloučen. Není zde ani stopy po nějakém předurčení některých ke spáse a jiných k zahynutí. Bůh očekává svobodné rozhodnutí člověka. Ti, kteří chtějí dosáhnout duchovního požehnání, musí vynaložit všechno úsilí. Požehnání spásy je zadarmo, ale dostáváme ho jen za cenu všeho, co člověk má. Bůh nikdy neslibil spásu těm, kteří o ni nestojí a nejsou ochotni vynaložit úsilí, aby ji získali.

Proč se mnozí za časů Kristových nesytili chlebem z nebe a nepili z živé vody? Jan 5,38.40; 8,33

Pyšní lidé nemají hlad ani žízeň po duchovním pokrmu a nápoji. Cítí se nasyceni a nemají žádnou chuť k dalšímu. Za časů Kristových platila tato pravda o farizejích. Mnozí se nad jeho nabídkou chleba a vody života urazili a více s ním nechodili.

Co i dnes brání lidem poznat vlastní ubohost a skoncovat s nevýraznou polovičatostí? Zj 3,17

6. Budou nasyceni

Které zaslíbení splní Pán při těch, kteří trpěli hladem a žízní po spravedlnosti? Mat 5,6b; Iz 49,9.10

Který starozákonní obraz výstižně naznačuje splnění Božího zaslíbení? Žalm 23

Jaké následky předpovídá prorok těm, kteří byli kdysi příliš syti, než aby toužili po živém Bohu? Amos 8,11–13.

Prorok jasně předpovídá, že krátce před příchodem „dne Hospodinova“ se zkušenost starého Izraele zopakuje v tom smyslu, že možnost utišení hladu a žízně byla promeškána a nezájem o Boží slovo v době pokoje nespraví žádná dodatečná lítost, pokání, hlad nebo žízeň v době posledních ran.

7. úkol — dne 17. května 1980

Pozdrav milosrdným

Zákl. verš: Mat 5,7

Tato slova jsou pátým blahoslavenstvím, která úzce souvisí s předchozími. Všechna jsou podstatně důležitými pravdami o zásadách křesťanského života. Ze všech blahoslavenství je toto snad nejpronikavější. Připomíná nám, že jsme se často prohřešovali proti zásadě milosrdenství, a tak jsme zraňovali své bližní slovy i skutky. I my bychom mohli říci jako publikán: „Bože, buď milostiv mně hříšnému.“ Ten, kdo si uvědomuje, že žije nezaslouženě z Božího milosrdenství, proti kterému vážně hřešil, bude milosrdným vůči těm, kteří mu nějak ublížili.

Dnes chceme uvažovat o milosrdenství, které má svůj původní zdroj v Bohu a které se zjevilo v Ježíši Kristu a přebývalo mezi námi, abychom viděli jeho slávu. Jdeme do jeho školy a učme se od něj, že ujištění, které řekl milosrdným, patří i nám.

1. Věčný zdroj milosrdenství

Zdrojem všeho milosrdenství je sám Bůh, náš nebeský Otec, který bez ohledu na to, zda si jeho lásku zasloužíme, stále nás zahrnuje jejím bohatstvím. I když nás musí trestat, dělá to s láskou a porozuměním a pamatuje na naši křehkost. V Písmu máme mnoho svědectví o jeho milosrdenství, které tak štědře projevoval v minulosti a nepřestal projevovat dodnes.

Která událost pomohla Mojžíšovi poznat základní rysy Božího charakteru? 2 Moj 34,6

Boží jméno je výrazem Božího charakteru, který je vystižen třemi základními vlastnostmi, tj. milosrdenství, spravedlnost a pravda. Hlavní důraz spočívá na milosrdenství, protože ono je základem Božího vztahu k nám.

Ve zjevení Božího charakteru Mojžíšovi na Sinaji byl zvěstován nejen Boží zákon, ale i Boží milost. Tato skutečnost vyvrací představu, že na Sinaji byla zdůrazněna spravedlnost, nikoli milost.

O jaké zkušenosti člověka s Bohem mluví svědectví žalmu? Žalm 103,8–13

Tentýž Boží charakter dává i dnes ubohému hříšníkovi naději na věčný život. Zbožnost projevená v žalmech je proniknuta zkušenostmi, které svědčí o Boží lásce, milosrdenství a milosti, jež jsou nová každého jitra. Poněvadž pravda je základem Božího charakteru, smíme se na Boží svědectví o jeho milosrdenství vždy spolehnout.

2. Stálost Božího milosrdenství

Jaké ujištění dává Bůh svému lidu skrze proroka? Jer 31,3

Prorok v těžké chvíli ujišťuje lid, že Boží láska, která se tolikrát projevila vůči jejich otcům, nezapomene ani na ně, protože je stálá a věčná. Když nebudou odporovat Boží milosti, Bůh svou smlouvu nezruší.

Jakým příkladem znázorňuje prorok stálost Božího milosrdenství? Iz 49,15.16

Bůh měl velké plány se svým lidem. Ten se však domníval, že na něj Hospodin zapomněl. Izaiáš zde hovoří, že nemají ani představy o Boží lásce k nim. Přirovnání Boží lásky k nejsilnějšímu pozemskému poutu je znázorněním Božího milosrdenství k nám. Avšak ani toto přirovnání, ať je jakkoli dojmavé, nestačí k vyjádření nekonečného slitování nebeského Otce. Po celou věčnost budou stopy po hřebech na rukách jeho milovaného Syna svědčit o jeho neskonalém milosrdenství k nám lidem. Proto bychom měli dávat pozor, abychom nedávali místo pochybnostem a nedůvěře a Boha nepředstavovali v nesprávném světle.

3. Milosrdenství v „plnosti času“

Co přišel Ježíš Kristus zjevit lidem? Jan 17,6

Pán Ježíš měl svým pobytem mezi námi zjevit Boha lidem i andělům. Byl Božím Slovem — vyjádřením Božího myšlení. V modlitbě za své učedníky řekl, „oznámil jsem jméno tvé lidem, aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, a i já v nich“.

Kterým jedinečným podobenstvím vystihl Pán Ježíš Boží milosrdenství? Luk 15,20

Podobenství o marnotratném synu představuje Boží jednání s těmi, kteří kdysi Otcovu lásku poznali, ale dovolili, aby je pokušitel strhl na svou stranu. Marnotratný syn se však rozhodl přiznat svoji vinu. Když byl ještě daleko, otec už ho viděl. Láska má dobrý zrak. Je to ujištění o Boží ochotě přijmout kajícího hříšníka.

Co je psáno o milosrdenství Pána Ježíše? Skut 10,38
Kristus, výraz Otcovy slávy, přišel na svět jako jeho

světlo. Přišel lidem představit Boha. O něm je napsáno, že „byl pomazán Duchem svatým a mocí“ a že „chodil a dobře činil“. To bylo vlastně dílo, o kterém prorok Izaiáš psal ve své 58. kapitole.

4. Ozvěna Božího milosrdenství

Jaký příkaz dal Pán Ježíš v tomto smyslu všem svým následovníkům? Luk 6,36

Lidské srdce je od přirozenosti chladné a bez lásky. Jestli dává najevo milosrdenství a odpuštění, pak to není z něho samého, ale je to působením Ducha svatého, který ho ovládá. „My milujeme jej, protože on napřed miloval nás.“ (1 Jana 4,19)

Hnací silou k projevu milosrdenství podle příkazu Pána Ježíše je tedy iniciativní láska Boží, projevená nám v Kristu, když jsme ještě byli hříšníci.

Kterým výstražným podobenstvím varoval Pán Ježíš před nebezpečím nesprávného pochopení Božího milosrdenství? Mat 18,23—35

Za všechno jsme dlužni štědré milosti. Tato milost se zjevuje i ostatním lidem. Důvod každého odpuštění je v nezasloužené Boží lásce. Svým jednáním osvědčujeme, že jsme si Boží lásku přivlastnili. Ten, kdo se nedokáže slitovat, dokazuje, že nepoznal Boží odpuštění. Odpuštění přitahuje hříšníka ke zdroji nekonečné lásky a naplňuje jeho nitro soucitem, který se musí v jeho životě projevit.

5. V Kristově škole

Která slova Pána Ježíše jsou dodnes platnou výzvou všem, kteří jej chtějí opravdu následovat? Mat 9,13

Slovo „milosrdenství“ znamená mít milosrdný charakter Kristových učedníků. Milosrdenství je náboženství v praxi. Oběti měly tendenci zastírat pravé náboženství. V tomto smyslu milosrdenství představuje spravedlnost z víry, zatímco oběť zde představuje spravedlnost ze skutků.

Kristus říká, že náboženská forma bez obživujícího ducha náboženství je bezcenná.

Kde Pán Ježíš vystihl smysl života jeho následovníků v každé době? Mar 10,45

Kristovi následovníci byli vykoupeni pro službu. Náš Pán učí, že pravým cílem života je služba. Kristus sám pracoval a všem svým následovníkům dal zákon služby, který je spojnicí mezi Bohem a našimi bližními. Ve věčném nebeském plánu má každý svoje místo. Každý má spolupracovat s Kristem na záchraně hynoucích.

Tak, jako je jisté, že máme v nebi připraveny příbytky, tak je také jisté, že na zemi máme vyznačené zvláštní místo, kde máme pracovat pro Pána.

Kterým podobenstvím nás Pán Ježíš dodnes názorně poučuje o podstatě pravého náboženství? Luk 10,25—37

Pán Ježíš ukázal, že pravé náboženství nespočívá v obřadech, ale ve skutcích lásky. Toto příkladné poučení potřebuje dnešní svět právě tak, jako tenkrát Ježíšovi posluchači. Sobectví a studený formalismus brzy uhasily oheň lásky a vypudily všechny ctnosti, které zušlechťují povahu. Jestli Boží děti prokazují milosrdenství, dobrotu a lásku ke všem lidem, potom svědčí o povaze nebeských zásad.

6. Zlaté pravidlo

Co bude podle slov Pána Ježíše rozhodovat o vstupu do Božího království? Mat 25,34—36

Toto je jediné pravidlo, podle kterého Pán určí věčnou odměnu, protože on „odplatí každému podle skutků jeho“.

Kterým „zlatým pravidlem“ se má řídit věřící člověk ve svém životě? Mat 7,12

V tomto pravidle je rozvinuta zásada 5. blahoslavenství. „To je obsah zákona i proroctví“.

Jaká bude odměna těch, kteří snažně následují spravedlnosti a milosrdenství? Přísl 21,21

Když jsme pravými křesťany, pak budeme zdůrazňovat u našich bližních spíše to lepší než to horší. Smyslem Ježíšova 5. pozdravu v kázání na hoře je mít takové následovníky, kteří budou projevovat hodně milosrdenství a lásky, protože toho sami hodně dostali.

8. úkol — dne 24. května 1980

Pozdrav lidem čistého srdce

Zákl. verš: Mat 5,8

Jako v ostatních uvedených blahoslavenstvích, ani v tomto není vyjádřena nějaká nová pravda. Jde o pravdu tak dávno, jak starý je Boží plán spasení. Zápas o čistotu lidského srdce — zdroje života a sídla duševní činnosti — začal hned po tom, kdy ho znečistil první hřích. Když člověk v rajských podmínkách ztratil nevinnost a hledal úkryt před Bohem, měl už Bůh připravený plán očištění celého člověka i roucho na přikrytí jeho obnažené duše. Evangelium o očištění člověka slyšeli Adam a Eva ještě v ráji. Od té doby ho názorně zvěstovala každá oběť za hřích, která prolitou krví symbolizovala možnost očištění kajícího hříšníka v nevinné krvi Beránka Božího, snímajícího hříchy světa. Tento očistný pramen poznali věřící před potopou i po ní, zvěstovali ho a upozorňovali na něj patriarchové i proroci. Oznamoval ho celý obětní systém. Pán Ježíš tuto dávno zvěst o naději pro hříšníky a o možnosti očištění potvrdil na hoře blahoslavenství a pozdravil ty, kteří se naděje nevzdali. Tento nebeský pozdrav lidem čistého srdce smí patřit i nám, když nezapomeneme, že krev Ježíše Krista nás očišťuje od každého hříchu.

1. Hříšnost lidského srdce

Jaké neblahé dědictví jsme získali po Adamovi a Evě?
Řím 5,12

Žijeme ve hříšném světě a za rozmach zla jsme všichni nějak odpovědni. Není plně dobrého člověka. To znamená, že není jediného člověka, který by ve své přirozenosti, sám od sebe, byl dobrý. Vina může být různě veliká, ale nikdo není bez viny.

Je zde nějaká výjimka? Řím 3,23

Tomuto obvinění nijak neunikneme. Jsme pokolení hříšníků. Náklonnost ke hříchu přechází na nás jako dědictví. David přiznává: „Nebo já znám přestoupení svá, a hřích můj přede mnou jest ustavičně“ (Žalm 51,5). Taková je naše přirozenost. Zdělili jsme ji od našeho praotce Adama, protože skrze „neposlušensví jednoho člověka učiněno jest mnoho hříšných, a skrze poslušensví jednoho spravedliví učinění budou mnozí“.

2. Boží svatý soud

Co říká Písmo o pronikavosti Božího pohledu? 1 Sam 16,7

Boží hledisko je jiné než naše lidské, protože Bůh vidí do srdce. Písmo nám připomíná, že Pán přivede na soud každou tajnou věc. Tam bude zjeveno, že i když se někdo zdá být dobrým, přece není ani jediného člověka, který by byl sám od sebe spravedlivý.

Jaký je přirozený stav lidského srdce? Jer 17,9

Člověk byl ztracen a bez naděje. Nemohl udělat nic pro svoji záchranu. Nepravosti ho zavedly do záhuby a ztratil právo na život. Byl bezmocný a neměl žádného východiska. Jenom Bůh mohl zachránit hříšníka, a to tak, že dal svého Syna, aby místo hříšníka vytrpěl odplatu za hřích.

Co prožíval prorok, když si uvědomil Boží svatost? Iz 6,5

Člověk nechápe Boží čistotu a bez Božího osvětlení neumí ocenit svaté požadavky Božího zákona. Nechápe nekompromisnost Božích přikázání, Boží svatost a nedbá o svůj porušený, hříšný charakter. Nebojí se, ani se nezepokojuje, protože má na sebe falešné měřítko. Ve světle Boží svatosti se však najednou poznává jako ztracený hříšník a kajícně vyznává: „Běda mi, zahynu“.

3. Marnost lidského úsilí

Může člověk svým snažením změnit svou starou povahu? Jer 13,23

Hřích je strašná nemoc. Je to nemoc duše. Hřích tak ponížil lidskou přirozenost, že člověk nemá sílu odolat mu. Člověk se stal otrokem a všechno jeho úsilí vymanit se je marné. V Písmu nacházíme mnohá upozornění, že člověk sám nemůže zvítězit nad hřichem a žít vítězným životem.

Jak ještě připomíná Boží prorok bezvýslednost lidského úsilí ve snaze o očistu srdce? Jer 2,22

Mýdlo jako čistící prostředek představuje lidskou snahu očistit se od hříchů. Ale kdybychom vynaložili všechno své úsilí, výsledek bude: „Přece patrná je nepravost tvá před Hospodinem“.

Chirurg, holič nebo krejčí mohou dosti změnit člověka po té vnější stránce. Nemohou však změnit srdce člověka. Výchova, vzdělání i lidská snaha mají svůj význam, ale srdce dokonale změní jen Hospodin.

4. Milosrdenství Boží lásky

O co nás učí prosit žalmista David? Žalm 51,9.11.12

Žalm 51. obsahuje vzácná naučení. Upozorňuje na to, co máme dělat, když jsme odbočili od Pána. I David se pokořil, vyznal svůj hřích a velebil Boha za jeho sprá-

vedlnost. Člověka může změnit jenom Boží stvořitelská moc, pronikající do hlubin lidského nitra. Skutečnost této změny potvrdilo už mnoho případů. Jenom Boží milost může probudit umrtvené schopnosti duše a přitáhnout ji k Bohu.

Jaký příklad přijetí a odpuštění uvádí sám Pán Ježíš? Luk 15,11–21

Ať je tvoje minulost jakákoliv a ať jsou i nyní okolnosti jakékoli, když přijdeš k Ježíši takový, jaký jsi, vyjde ti Spasitel vstříc, obejmě tě a obleče rouchem své spravedlnosti.

5. Studnice domu Davidovu

Co slíbil Hospodin svému lidu skrze proroka? Zach 13,1

Pán Bůh věděl, že na světě bude mnoho nečistoty, proto se postaral o dostatek vody, aby se nikdo nemohl vymlouvat, že musí chodit špinavý. Na světě je mnoho hříchu, který je kletbou světa. Hřích kazí a poskvrňuje život každého člověka. Je příčinou každého žalu, bídy a ponížení. „Žádný systém, který zapomíná, že skutečným zlem na světě je lidská vina a jediným lékem slovo odpuštění, nepomůže tomuto světu.“ (J. L. Hromádka)

Bůh to věděl a milostivě na to pamatoval. Opatřil studnici očistné vody nejenom pro dům Davidův a pro Izraele, ale pro všechny, kteří chtějí být čisti.

Jaká naděje a ujištění je dána každému kajícímu hříšníkovi? Iz 1,18

Kristus nám připravil východisko. Na zemi žil v takových zkouškách a pokušeních, s kterými se setkáváme i my. Žil však životem bez hříchu. Zemřel za nás a bere na sebe naše hříchy a dává nám svou spravedlnost. Když se mu odevzdáš a přijmeš jej za svého Spasitele, pak ať byl tvůj život jakkoli hříšný, pro jeho zásluhy jsi pokládán za spravedlivého. Kristův charakter dostáváš místo svého a Bůh tě přijímá, jako bys nikdy nebyl zhřešil.

6. „Mnohem hojněji“

Co říká ap. Pavel o rozsahu lásky Kristovy? Ef 3,17
—20

Pavel zde zdůrazňuje šíři Božího odpuštění. Náš nebeský Otec nejen že hříchy odpouští, ale mění hříšníky natolik, že je lze nazvat Božími syny. Není proto divu, že ap. Jan zvolal: „Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli.“

Co čteme v epistoletě k Židům? Žid 7,29

Bůh chce udělat všechno pro hříšníka, který se jím dá očistit. Nerozhoduje hloubka, do které snad upadl, ani počet pádů. Ježíš ho může dokonale pozvednout a zachránit. To neznamena, že odpouští jenom něco a očištuje jenom částečně, ale očištuje každou i sebemenší skvrnu. Náš Spasitel nejen že může očistit náš život, ale on to i chce učinit. On obětoval svůj život, aby nás mohl očistit.

(Pokračování v 9. úkolu.)

9. úkol — dne 31. května 1980

Uvidí Boha

Zákl. verš: Mat 5,8

V předešlém úkolu jsme uvažovali o hříšnosti a převrácenosti lidského srdce a jak z něho Boží milost dělá nové stvoření. Hřích nejen že odlučuje od Boha, ale ničí v lidské duši i možnost Boha poznat. Hříchem je lidské smýšlení zvráceno, je narušena obrazotvornost a ochromeny lidské schopnosti. Chybí čisté náboženství, svatost srdce.

Taková duše je slabá a pro nedostatek mravní síly k vítězství podléhá hříchu a ponížení.

Avšak Bůh tak miloval svět, že svého jednorozeného Syna dal, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Getsemane a Golgota nám odhalily takové stránky Boží lásky, které by padlý člověk musel dlouho hledat, pakli by je vůbec někdy odhalil. Je jisté, že Pán Bůh se nám chce plně zjevit podle našich možností, a chce nám dát všechno potřebné pro naši záchranu.

1. Člověk se skrývá před Bohem

Jaký smutný obraz podává Písmo o přerušném vztahu mezi člověkem a Bohem na počátku? 1 Moj 3,8

Člověk utíká od Boha. Může být něco strašnějšího? Člověk utíká před svým Tvůrcem, chce se skrýt mezi stromy před Tím, který stvořil i člověka i stromy.

Jak budou reagovat v den Božího hněvu ti, kteří odmítli Ježíše? Zj 6,15–17

Když přijde Kristus ve své slávě, mnozí nebudou moci snést jeho pohled. Světlo jeho přítomnosti, které je životem pro ty, jenž ho milují, bude pro jiné smrtí. Očekávání jeho příchodu bude pro mnohé „nějaké hrozné očekávání soudu a prudká pálivost ohně“ (Žid 10,27). Když se Kristus zjeví, budou prosit, aby byli skryti před ním, který zemřel, aby je vykoupil.

2. Boha nikdo neviděl

Jak důkladně byl Bůh — Otec zahalen před člověkem v důsledku hříchu? Jan 1,18

Jan říká, že Boha — Otce nikdo neviděl. Hříšníci nemohou vidět Boha tváří v tvář, a přitom zůstat naživu.

Jakou odpověď dostal Mojžíš, když chtěl vidět Boží slávu? 2 Moj 33,20–23

Když Bůh poslal svého Syna na svět, bylo jeho božství zahaleno lidskou přirozeností, aby člověk snesl obraz neviditelného Boha. Ve svém slovu, charakteru, moci a ma-

jestátu zjevil Ježíš Boží vlastnosti. Boží přirozenost prosvítala jeho lidským zjevem jako jemné, podmanivé světlo. Byl vtělením Božího zákona, který je opisem jeho charakteru.

3. „Ukaž nám Otce“

Jakou odpověď dostal Filip na svou otázku? Jan 14, 8–10

Z Ježíšovy odpovědi vysvítá, že Filip by nemusel žádat, aby viděl Otce. Ptal se Filip ze zvědavosti? Nechápal Ježíšovo poslání? Filip, tak jako dodnes mnozí jiní, si myslel, že mezi Otcem a Synem je určitý rozdíl. On i ostatní učedníci viděli Ježíše, ale domnívali se, že jim bude zjeven Otec. Přes dlouhé společenství s Ježíšem však nepostihli, že ten, kdo vidí Ježíše, vidí Boha v činnosti.

Původci hřtchu se podařilo v otázce Boha-Otce mnohé lidi oslepit. Nepřítel dobra zatemnil lidskou mysl tak, že na Boha mysleli s hrůzou. Představovali si jej jako přísného a neodpouštějícího tyrana. Satan jim vylíčil Boha jako bytost, jehož hlavní vlastností je přísná spravedlnost. Představil jej jako přísného soudce nebo prchkého věřitele. Stvořitele líčil jako bytost, která žárlivě sleduje omyly a chyby lidí, aby je pak stíhal soudy. Ježíš přišel mezi lidi právě proto, aby odstranil tento temný stín a zjevil světu Boha lásky.

4. „Uvidí Boha“

Co říká Job o možnosti vidět Boha tváří v tvář na konci věků? Job 19,25–27

Job zde vyjadřuje přesvědčení o jistotě vzkříšení, tvrdí, že Bůh je jeho vykupitelem. Vyjadřuje jasnou naději na vzkříšení a své očekávání vidět Boha. Jedna z nejvznešenějších a nejslavnějších pravd zjevených v Písmu je pravda o Kristově druhém příchodu, kterým se naplňuje slavné dílo vykoupení. Boží putující lid, který už tak

dlouho jde „údolím stínů smrti“, dostal radostnou naději zaslíbením příchodu Toho, který je vzkříšení i život. Dostal slib, že „Bůh přivede zpět své zajatce“.

5. Uvidí jeho tvář

Co čteme ve Zjevení o dědicích slávy? Zj 22,4

Výraz „vidět jeho tvář“ naznačuje těsnou blízkost a osobní důvěrný vztah. To čeká na vykoupené. Pak se vysvětlí mnohé, o čem Pán Bůh dosud mlčí proto, že jsme ještě nedocenili to, co nám bylo už zjeveno. Všechny spory se navždy skončí a všechny problémy budou rozřešeny.

Jaké ujištění dal Pán těm, které pozdravil jako lidi čistého srdce? Mat 5,8

Srdce očištěná Duchem svatým budou úplně proměněna. Lidé s takovým srdcem poznají Boha. Mojžíš byl ukryt ve skalní jeskyni, když mu Bůh zjevoval svou slávu. Podobně i nám, když budeme skryti v Kristu, bude zjevena velebnost a láska Boží. Ti, kteří mají čisté srdce, žijí už zde na světě tak, jako kdyby byli v Boží přítomnosti. Ve stavu nesmrtelnosti budou vidět Boha tváří v tvář jako Adam, pokud bydlel v zahradě Eden a mluvil tam s Bohem.

O kterou naději se ap. Pavel dělil s věřícími v Korintu? 1 Kor 13,12

Vírou už teď smíme vidět Boha. Ve svých denních zkušenostech poznáváme jeho řízení, jeho dobrotivost a soucit, který s námi má. Poznáváme ho v povaze jeho Syna. Duch svatý otevírá našemu srdci a myslí pravdu o Bohu a o Ježíši. Ti, kteří jsou čistého srdce, vidí Boha v novém vztahu jako svého vykupitele a poznávají čistotu a krásu jeho povahy. Touží po tom, aby vyzařovali jeho obraz.

6. „Přijď, Pane Ježíši“

Která Janova prosba má být i naší prosbou, když porovnáme tento svět s obnovenou zemí? Zj 22,20

Náš Spasitel nás ujišťuje odpovědí: „Jistě, přijdu brzy.“ Vidění Boha znamená poznávání Boha, a to zase znamená věčný život. Náplní věčnosti bude poznávání Toho, který nás nenechal zahynout v nečistotě našich nepravostí, ale očistil nás krví Beránka, abychom k němu měli nerušený přístup a směli jej poznávat už zde jako v zrcadle a jednou jej vidět tvář v tvář. Kéž i my k němu přistoupíme s čistým srdcem a očekáváme jeho slavné zjevení.

10. úkol — dne 7. června 1980

Pozdrav tvůrcům pokoje

Zákl. verš: Mat 5,9

Výraz pokoj, o kterém se zde Pán Ježíš zmiňuje, znamenal v semitském prostředí mnohem víc, než co znamená pro nás dnes. Hebrejský výraz *šalom* znamená dokonalost, zdraví, blahobyť a pokoj v nejširším smyslu. Původcem takto chápaného pokoje je sám Bůh. Ve své nekonečné lásce se po stvoření světa o něj rozdělil s našimi prvními rodiči v rajském prostředí. Hřích připravil celé lidstvo nejen o nevinnost, čistotu, svatost a radost, ale i o pokoj. Vyhnání z ráje znamenalo i vyhnání z ovzduší pokoje do prostředí bojů, zápasů, válek, nerozumění a neštěstí. Boží plán spasení počítal s obnovením pokoje. Skrze Ježíše Krista, který je „Knížetem pokoje“, je zaručena obnova míru a pokoje na zemi i na

nebi. Smíření s Bohem skrze obět na Golgotě znamená odstranění každé překážky mezi člověkem a Bohem a přijetí pokoje už zde na zemi, kde se plavíme na bouřlivém moři lidských dějin.

1. Kníže pokoje

Kterými slovy aspoň přibližně vystihuje žalmista náplň výrazu „šalom“, jenž znamená hojnost požehnání pro všechny stvořené bytosti? Žalm 89,14—19

Protože základem Božího řízení je zákon lásky, závisí štěstí všech rozumem nadaných bytostí na jejich dokonalé shodě s Božími velkými zásadami spravedlnosti. Bůh vyžaduje ode všech svých tvorů službu lásky, která pramení z pochopení povahy Boží. Nemá zalíbení ve vynucené poslušnosti. Všem ponechává na vůli, chtějí-li mu sloužit dobrovolně. Dokud všichni tvorové uznávali zásadu lásky, vládla v Božím vesmíru dokonalá svornost. Nebeští zástupové s radostí plnili úmysly svého Stvořitele. Byli šťastni, že jsou odleskem jeho slávy, a s nadšením ho chválili. Láska k Bohu byla tím nejpřednějším, láska k druhým pak byla upřímná a nesobecká. Žádný nesoulad nerušil nebeskou harmonii.

Jaké jméno dostal Kristus, který je původce i dokonavatel pokoje? Iz 9,6

V celém vesmíru je jenom jeden, na koho se tento popis plně a výstižně vztahuje, a tím je Kristus. Nikde jinde v Písmu nenajdeme takový myšlenkový rozhled, krásu výrazu, citovou vroucnost, jakou nacházíme v popisu Spasitele světa a přicházejícího Krále.

2. Dárce pokoje

Jakým chvalozpěvem oznamovali andělé příchod „Knížete pokoje“ na naši zemi? Luk 2,14

Plán spasení má svůj začátek v Bohu, a proto je správné, aby ho velebili andělé i lidé a vzdávali mu slávu.

V tomto oslavném zpěvu andělé staví vedle sebe slávu s pokojem, Boha s lidmi a výsosti nebeské se zemí. Plán spasení smiřuje Boha s lidmi, čímž přináší pokoj lidem a slávu Bohu. Pokoj může nastat jenom tenkrát, když se Boží vůle děje na zemi, jako na nebi.

Čím končí Zachariáš svou řeč, v které prorocky naznačil spasitelné poslání Dárce pokoje? Luk 1,79

Cesta pokoje znamená cestu spasení, na které se hříšní lidé setkávají s Bohem. Kristus to umožnil tím, že dokončil „smíření za hříchy lidu“. V Bohu je tedy iniciativa, ochota a dobrá vůle, protože „Bůh byl v Kristu, v mír uvodě svět se sebou“.

3. „Pokoj vám“

Kterými slovy vyjádřil Pán Ježíš svůj dar učedníkům pro chvíle zármutku a úzkosti? Jan 14,27

Na sklonku své spasitelné služby povolal Ježíš učedníky do vrchní síně a znovu jim vyložil zásady svého království. Jeho království je vládou pokoje a míru, ale tento pokoj si nemůžeme vynucovat mečem. Svému lidu slíbil dar Ducha svatého a své myšlenky dovršil známými slovy: „Pokoj vám zanechávám...“ Kristův pokoj smíme přijmout jako dar. Slibuje ho každému, kdo své srdce podřídí vládě Ducha svatého.

Kterými slovy pozdravil Pán Ježíš své učedníky po svém vzkříšení? Luk 24,36

Když se Ježíš narodil, andělé zpívali: „Pokoj na zemi a lidem dobré vůle.“ A teď, když se poprvé zjevil po svém vzkříšení, pozdravil Spasitel učedníky potěšujícími slovy: „Pokoj vám“. Ježíš je vždy ochoten dát pokoj těm, kteří žijí v pochybnostech a jsou zmitáni strachem. Čeká, že mu otevřeme dveře svého srdce a řekneme: „Zůstaň s námi.“ Kristus říká: „Hle, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejdu k němu, a budu s ním večeřeti a on se mnou.“

4. Pokoj mezi lidmi

Co mohl říci ap. Pavel z vlastní zkušenosti o Původci pokoje i o jeho daru? Řím 5,1; Ef 2,14

Ježíš je skutečným prostředníkem mezi těmi, kteří byli navzájem odcizeni. Jako mocný tvůrce pokoje smiřuje ty, kteří bojují proti Bohu a proti lidem. Jenom Kristus může zbourat přehradu mezi Bohem a člověkem a mezi lidmi navzájem. Kdo se rozhodne zřít se hříchu a své srdce otevře lásce Kristově, stane se účastníkem tohoto nebeského pokoje.

Co má chránit srdce a mysl věřících lidí? Fil 4,7

Boží pokoj spočívá na víře v Boha a na poznání jeho moci a péče. Vyplývá z vědomí jeho stálé přítomnosti a učí nás spoléhat na jeho lásku.

Jaká touha je vyjádřena v ep. Židům v závěrečné části? Žid 13,20.21

Tento výrok svědčí, že Dárce pokoje zůstává ve svém neoblomném úmyslu zachránit člověka a že je i dokonavatelem smlouvy pokoje. Apoštol prosí, aby Bůh usměrňoval věřící v každém jejich dobrém skutku, aby mohli konat Boží vůli.

5. Evangelium pokoje

K čemu mají být Kristovi následovníci hotovi jako vykonavatelé Boží vůle? Ef 6,14.15

Kristovi následovníci jsou posláni do světa s poselstvím pokoje. Každý, kdo svým tichým a posvěceným životem dává najevo lásku Kristovu nebo kdo jiné vede k tomu, aby se zřekli hříchu a své srdce odevzdali Bohu, je tvůrcem pokoje. „Blahoslavení, kteří pokoj působí.“ Duch pokoje je znamením, že jsou spojeni s nebesy. Lidé na nich poznávají, že „bývali s Ježíšem“.

Kterým varovným napomenutím připravil Pán Ježíš své učedníky ke službě pokoje? Mat 10,16

V textu je naznačený rozdíl mezi tvůrci pokoje a jeho

rušiteli, kteří jsou inspirátory každého nedorozumění. Aby mohl být někdo tvůrcem pokoje, musí být následovníkem Beránka Božího, o kterém prorok řekl, že jeho pokoje nebude konce. Toto zaslíbení mluví o Kristově vládě v srdci těch, kteří se rozhodli vstoupit do „služby smíření“ s „evangeliem pokoje“. Pokoj nepřichází sám od sebe, je třeba o něj usilovat. Proto tvůrcové pokoje nejsou jenom lidé tiší, ale umějí se o něj náležitě zasadit. Pokoj se těžko tvoří tam, kde není. To je ale působiště následovníků Knížete pokoje. Je to vážná úloha a vyžaduje mnoho božského taktu, moudrosti a trpělivosti.

Jakou radu dává tvůrcům pokoje ap. Pavel? Řím 12,18; 2 Kor 13,11

6. Požehnání pokoje

Co zaslíbil Pán Ježíš tvůrcům pokoje? Mat 5,9

Pán Ježíš slíbil, že tvůrcové pokoje se budou jmenovat syny Božími. Opravdu, jen Boží synové mohou být tvůrci pokoje. Budou v tomto ohledu jako Syn Boží, protože on jediný ustavičně působí pokoj. Aby se někdo stal tvůrcem pokoje, musí se podobat Kristu. Jestli nám v srdci vládne Kristus, pak máme „pokoj Boží“.

Kdo, podle slov ap. Pavla, vede syny Boží? Řím 8,14

Napoleon se mýlil, když prohlásil, že Prozřetelnost je vždy na straně nejsilnějšího dělostřelectva. Nebyla to pravda v jeho době a není to pravda ani dnes. Prozřetelnost je na straně těch, kteří se dají vést Duchem Božím.

Odměna tvůrců pokoje je největší ze všech předností. Budou se jmenovat Božími syny. Jsou podobni Synu Božímu povahou i službou. Jsou Kristovými vyslanci, kteří na Kristově místě prosí lidi, aby se smířili s Bohem. Být Božím synem a šířitelem pokoje mezi lidmi znamená plnost štěstí a blaženosti.

Pozdrav trpitelům pro spravedlnost

Zákl. verš: Mat 5,10—12

Pán Ježíš nevzbuzuje ve svých učednících naději na pozemskou slávu a bohatství ani na život bez pokušení, ale ukazuje jim možnost kráčet se svým Pánem cestou sebezapření. Učí je i snášet pohanu od světa, který jej nezná.

Kristu, který přišel, aby vykoupil ztracený svět, se postavily na odpor spojené síly Božích i lidských nepřátel. Podobně se vede všem, kteří chtějí žít pobožně v Kristu Ježíši. Jakmile se rozhodnou žít podle Boží vůle, zjistí, že nastoupili cestu kříže. Pán svému lidu neslibuje, že ho ušetří pronásledování. Zjevuje mu však něco mnohem lepšího. Řekl: „Dostí máš na mé milosti, neboť moc má v slabosti se dokonává“. (2 Kor 12,9) To proto, že pronásledování nemělo být pro učedníky důvodem k zármutku, ale k radosti. Je to důkaz, že učedníci kráčejí ve šlépějích svého Pána. Kdo svého Vykupitele miluje, bude se radovat i tenkrát, když musí pro něj snášet pokoření a potupu.

1. Smysl pronásledování

Může zbožný život zabránit pronásledování? 2 Tim 3,12 Apoštolův výrok je přímý. Zdá se, jako by posvěcený život podněcoval původce hříchu k zuřivosti. Stalo se však často, že pronásledování probudilo zájem o pravdu a upřímné lidi přivedlo k Bohu.

Jaký postoj měli zaujmout věřící k pronásledování podle rady ap. Petra? 1 Petra 4,12—14

Ze všech darů, které nebe může dát lidem, je společen-

ství s Kristem tím nejvzácnějším projevem důvěry a nejvyšší poctou.

Co je konečným výsledkem utrpení? Řím 8,18.28

Bůh má určitý záměr, když na nás dopouští těžkosti. Každý trpký kalich, který nám dává pít, je projevem lásky vůči nám. Neumíme si všechno vysvětlit, ale přesto smíme důvěřovat v nekonečnou lásku a moudrost Boží a zůstat jí věrni, ať už nás Pán ze smrti vysvobodí nebo ne (Dan 3,17.18). Jedno víme: „Milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému.“ (Řím 8,28)

2. Pro jméno Kristovo

Co museli okusit proroci, když věrně plnili svoji povinnost? Skut 7,52

Co předpověděl Daniel a Jan pro období středověku? Dan 7,25; Zj 13,7

Ve středověku zahynuly milióny křesťanů pro svoji víru. To proto, že místo aby se podřídili dogmatům odpadlé církve, si volili věrnost Bohu. Tenkrát náboženští představitelé vyžadovali, aby světská vrchnost zničila každého, kdo by odporoval církevní autoritě. Praví svědkové Božího lidu byli označeni za bludaře, osočovali jejich pohnutky a tupili jejich charakter, jejich spisy potlačovali, překrucovali nebo ničili. Zůstali však přesto věrni a zachovávali si čistou víru jako posvátné dědictví pro budoucí pokolení.

3. Boží postoj k pronásledování

Co učí Pán Ježíš o pronásledování pro spravedlnost? Mat 5,10—12

Křesťané si i v nejtěžším pronásledování za doby Nerona zachovali svou víru neposkvřenou. Nenaříkali, ani když byli všeho zbaveni a uvrženi do žaláře. Radovali se, že smějí trpět pro pravdu a v plamenech ještě zpívali. Když se vírou dívali vpřed, viděli Krista a anděly, jak

s největším zájmem a uznáním se dívají na jejich neochvějný postoj.

Které Boží zaslíbení dané kdysi věřícímu lidu posilňuje dodnes trpící Boží lid? Iz 41,10

Jaké ujištění dává Pavel všem věřícím, dostanou-li se do pokušení? 1 Kor 10,13

Je to vznešená myšlenka, že Bůh nedovolí, aby utrpení bylo nad naše možnosti a že nám Bůh v pravé chvíli pomůže.

4. V perspektivě budoucnosti

Proč odpadnou mnozí před příchodem Páně? Mat 24, 9.10

Zásada lásky a nesobectví, podle které žil Ježíš a jeho následovníci, se spoléhá na dobrovolné rozhodnutí. Spasitel upozorňoval své učedníky, aby nezoufali, protože zvěst evangelia překoná nepřítelství odpůrců pravdy a časem jejich odpor přestane.

Co čteme ve Zjev 12,17?

Touto zkouškou musí Boží lid projít dřív, než bude zapecetěn. Všichni, kteří posvětili svoji věrnost Bohu zachováváním jeho zákona, zařadí se pod prapor Hospodinův a přijmou pečeť živého Boha.

5. Vítězství v pronásledování

V jakém symbolickém obraze viděl apoštol Jan vítěze? Zj 15,2

Tito věřící zpívali píseň Mojžíše, služebníka Božího a píseň Beránkovu. Píseň Mojžíšova byla píseň vítězství. Vidění velkého zástupu vítězného lidu nám dává ujištění, že vítězství nad světem je možné a že můžeme být vítězi, když přijmeme prostředky milosti poskytnuté nám v Ježíši Kristu.

Jakým potěšitelným zaslíbením posilnil Pán Ježíš své učedníky? Jan 16,20

Pán Ježíš řekl: „Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě soužení míti budete, ale doufejte, já jsem přemohl svět.“ Kristus nezoufal, ani nebyl zmalomyslně. Jeho následovníci se mají vyznačovat rovněž tak velkou vírou. Mají žít a pracovat jako Ježíš; těžkosti musí překonávat, ale nestěžovat si na ně. Nesmějí zoufat, ale vždy doufat s pohledem na konečné vítězství, které překoná všechno utrpení. Potom pronásledování, bolest a slzy nebudou stát za zmínku v porovnání s odměnou přichystanou vítězům.

6. Záruka vítězství

Co bylo podle Janova vidění zárukou vítězství Božího lidu? Zj 12,11

„Krev Beránkova“. Tento výraz usměrňuje náš pohled na velikou scénu vítězství na Golgotě. Když náš Spasitel vyslovil ve chvíli své smrti slova „dokonáno jest“, zpečetil plán spasení tím, že rozdrtil hlavu hadovi — satanovi. Tak získal nejslavnější vítězství všech věků.

„Slovem svého svědectví“. To je druhá část tajemství vítězství. Diakon Štěpán se nespokojil s tím, že zůstal Ježíši věrný až do smrti. Svědčil svými ústy o svém Mistru až do posledního okamžiku. To je způsob, jak se může svět seznámit se spásným poznáním Ježíšovy moci — prostřednictvím svědectví slova.

Co ještě směl slyšet ap. Jan v nebeském vidění? Zj 7,13.14

Prorok viděl vítězný Boží lid. Utrpení a pronásledování se proměnilo v slávu. Ti, kteří na zemi kráčeli úzkou cestou, byli přečišťováni v ohnivě peci soužení, kteří v těžkých bojích a souženích následovali Pána, naučili se nenávidět nepravost a hřích. A proto, že měli podíl na utrpeních Kristových, budou mít podíl i na jeho slávě a radosti.

Blahoslavená naděje

Zákl. verš: 2 Petra 3,13

Naplněním tohoto textu se splní poslední uskutečnění všech zaslíbení Písma, která se týkají našeho spasení. Když Bůh stvoří nové nebe a novou zemi, potom už velký spor mezi Kristem a původcem hříchu bude vítězně dokončen.

Adventisté s.d. by měli být živými svědky očekávání příchodu Páně. Žádný lid v dějinách světa neměl tak osvícenou cestu. Snad je to proto, že žádný jiný lid neprodělal tak velký zápas s původcem hříchu a nepřítelem lidských duší.

Budeme se cítit doma tam, „kde přebývá spravedlnost“? To bude záviset na našem vztahu ke spravedlnosti. Bůh nám dal velká zaslíbení, která změní náš život a učiní nás spravedlivými skrze víru v Ježíše, takže v něm se budeme cítit dobře v tom světě, v kterém přebývá spravedlnost.

V úkolech tohoto čtvrtletí jsme se zabývali vzácnými zaslíbeními v podobě blahoslavenství z kázání na hoře. V tomto předposledním úkolu chceme uvažovat o blahoslavenstvích, kterými zmrtvýchvstalý Kristus pozdravuje ještě stále bojující církev, aby se čím dříve stala církví vítěznou.

1. Blahoslavený, kdo čte

Co zaslíbujeme Bůh těm, kteří čtou, slyší a zachovávají to, co je napsáno v Božím slovu? Zj 1,3; 22,7

Každému, kdo čte knihu Zjevení, je zaslíbeno požehnání. V době Janově bylo jen málo lidí, kteří uměli číst. Ostatní

byli odkázáni na druhé, kteří knihy četli nahlas. Čtení se konalo v bohoslužebném shromáždění. Kniha Zjevení je důležitá jako zjevení Ježíše Krista zvláště pro ty, kteří žijí na sklonku pozemských dějin.

Co zvláště zdůraznil Janovi hlas z nebe, když mu zjevoval budoucnost? Zj 22,7

Zjevení odhaluje světu to, co bylo, co je a co bude. Je k poučení nám, kteří žijeme v blízkosti Kristova návratu. Proto bychom ho měli zkoumat s posvátnou úctou. V této knize jsou vylíčeny události, které už patří minulosti a některé se odehrávají v naší době. Některá z proctví se zcela nesplní, pokud nepřijde konec času a nezačne poslední velký spor mezi démonskými silami a Knížetem nebe.

2. Blahoslavení, kteří v Pánu umírají

Co je obsahem blahoslavenství z knihy Zjevení? Zj 14,13

To se nepochybně vztahuje na období poselství tří andělů, které zahrnuje čas pronásledování, dobu nuceného omezení a trestu smrti. Ti, kteří odcházejí do svých hrobů v tomto období, odpočívají vlastně jen ohvili, pokud nepomine „hněv“.

Co o tom napsal apoštol Pavel? 1 Tes 4,16

Mrtví v Kristu jsou ti, kteří zemřeli ve víře včetně starozákonních svědků víry. Jsou započtení mezi ty, které Ježíš označil za děti vzkříšení. Na jiném místě je Pavel nazývá „ti, kteří jsou Kristovi v příchodu jeho“.

3. Blahoslavený, kdo bdí

Jakou radu dává Pán věrným? Zj 16,15

Svatí měli bdít, aby nebyli svedeni. Mají zůstat neochvějně ve víře, mají mít nepodplatitelný charakter a být zcela věrni Bohu. Nesmějí se dát připravit o roucho charakteru ústupem ze stanoviště víry, aby nebyla zje-

vena jejich hanba, tj. aby lidé nemohli říci, že svoji věru zaprodali. I když na konci času milosti bude všechno zapečetěno, Boží lid nesmí přestat bdít. Svoji bdělost musí spíše vystupňovat v té míře, v které původce hříchu stupňuje svoji svůdnost.

Proč radí Pán Ježíš svým následovníkům, aby bděli?
Mat 13,35.36

Máme bdít, pracovat a modlit se, jako by šlo o poslední den našeho života. Jaká vážnost by se měla tedy projevit v celém našem životě! Jak úzkostlivě bychom měli následovat Ježíšův vzor v každém našem slovu i skutku!

4. Blahoslavení povolání k večeři

Co řekl anděl Janovi o povolaných na svatební večeři?
Zj 19,9

Církev je nevěstou, manželkou Beránkovou. Každý pravý věřící je údem těla Kristova. Nevěru svého lidu projevenou vůči sobě pokládá Kristus jako nevěru ženy vůči jejímu manželovi. Pamatujme, že jsme údy těla Kristova.

Církev jako manželka Beránkova má zůstat čistá, posvěcená, svatá. Nikdy by se neměla dopustit žádné nerozvážnosti, protože je nevěstou Krále. A přesto si neuvědomujeme svoje vznešené postavení. Kdyby ho církev pochopila, byla by vnitřně celá slavná. Bůh nás varuje, abychom si neposkvrnili roucho.

V jakém rouchu viděl Jan nevěstu? Zj 19,8

Jenom roucho, které přichystal sám Kristus, nám může pomoci, abychom obstáli v Boží přítomnosti. Kristus ve své lidské přirozenosti získal dokonalý charakter, a ten nám chce ochotně dát.

5. Blahoslavený, kdo má podíl na prvním vzkříšení

Na koho se vztahují slova Zjevení 20,6?

Tato slova se týkají všech, kteří od Adama až do konce lidských dějin umírali ve víře, že vyznání hříchu a víra

ve smířující krev Spasitele jim zabezpečí odpuštění a věčný život. Celé křesťanství stojí a padá vírou v Kristovo zmrtvýchvstání a v jeho moc křísit mrtvé.

Co připomenul apoštol Pavel věřícím v Korintu? 1 Kor 15,18

Kdyby nebylo vzkříšení, pak ti, kteří zemřeli, by zůstali ve svých hrobech a křesťanská naděje by byla krutým zklamáním. Žádný křesťan nemůže přijmout tak beznadějně závěry. Proto Pavel znovu zdůrazňuje víru ve vzkříšení.

6. Blahoslavení, kteří zachovávají přikázání jeho

Jak zní závěrečné blahoslavenství knihy Zjevení? Zj 22,14a

Právo vstupu do nebe nám umožňuje připočtená Kristova spravedlnost. Vnější důkazem této Kristovy spravedlnosti je dokonalá poslušnost Božích přikázání.

K čemu mají právo lidé čisti a poslušní? Zj 22,14b

Konec času přijde náhle, nečekaně, tenkrát, když ho budeme nejméně čekat. My však můžeme mít čistý záznam v nebi už dnes a směje vědět, že nás Bůh přijímá. Zůstaneme-li věrni, budeme nakonec vzati do nebeského království.

13. úkol — dne 28. června 1980

Království Boží milosti a slávy

Zákl. verš: Mat 13,16.17

Boží království, které je slíbeno jako odměna všem posluchačům a činitelům Božího slova, znamená Boží vládu, kterou se uskutečňuje Boží plán. Boží království je jádrem

Ježíšovy zvěsti. Své evangelium nazval slovem o království. Jeho podobenství se většinou vztahují na Boží království. Co znamená toto království? Řecký originál užívá výraz *basilea*, což v překladu znamená královskou vládu, panování krále. Boží království je tam, kde vládne Bůh a kde je božský soulad. Po tom toužili mnozí proroci i zbožní Židé Ježíšovy doby, kteří podle starozákonního svědectví očekávali příchod Boží vlády. Pán Ježíš se v kázání na hoře zmínil vícekrát o Božím království. Biblické označení království Boží se týká jak království milosti tak i království slávy.

1. Království milosti

Co bylo hlavním tématem Kristova kázání během jeho pozemské služby? Mat 4,17

Kdy bylo ustanoveno Kristem ohlášené království? Mat 12,28

Království milosti začalo působit hned po pádu do hříchu, když se začal uskutečňovat plán vykoupení padlého lidstva. Toto království bylo v Božím záměru a lidé se mohli vírou stát jeho občany.

Která udalost umožnila zřízení království Boží milosti? Žid 2,14.15; Zj 12,9.10

Kristova smrt je základem království Božího, kterého bezprostřední blízkost učedníci oznamovali. Neposkvrněným darem svého Syna obklopil Bůh celý svět právě tak skutečným ovzduším milosti jako vzdušný obal obklopuje naši zemi. Všichni, kteří se rozhodnou vdechnout toto životodárné ovzduší, budou růst a dosáhnou plnosti postavy mužů a žen v Ježíši Kristu.

2. Podstata království milosti

Co je podstatou království milosti, které ustanovil Ježíš svým prvním příchodem? Luk 17,20.21

Farizeové marně vysedávali ve svých pozorovacích věžích

žích. Vnitřní, duchovní království vzniká přímo před jejich očima, ale duchovní slepota jim nedovoluje rozpoznat znamení jeho příchodu.

Jak vylíčil Ježíš podstatu a záměr království Boží milosti? Mat 13,24.31.33

Co se mělo stát s královstvím pro nevěru Izraele? Mat 21,43

Bůh měl s vyvoleným lidem Izraeliským určitý záměr. Uskutečnil jej nakonec skrze svou dnešní církev na zemi. Svoji vinici pronajal jiným vinařům.

4. Vstup do království milosti

Jak se dostaneme do království Boží milosti? Jan 1, 12.13; 3,3

Jak shrnul Ježíš zásady tohoto království? Mat 5,3—12

V kázání na hoře se Pán Ježíš snažil správně představit své království i svůj charakter. Uvedl podmínky vstupu a nechal posluchače uvažovat o povaze tohoto království. Blahoslavenství vyjadřují postupnou zkušenost křesťana. Ti, kteří potřebují Krista, kteří litují hříchu a s Kristem byli ve škole soužení, naučí se od božského Učitele tichosti.

Které požadavky plní všichni účastníci Kristova království? Mat 7,21; Jan 14,15

Podmínky věčného života z milosti jsou tytéž, jako byly v ráji. Dokonalá spravedlnost, soulad s Bohem, správné zachování zásad Božího zákona. Bůh učinil opatření, abychom to dokázali. V tomto směru udělá všechno pro ty, kteří se tvrdohlavě nestavějí proti němu a nepřipravují se o tuto milost.

4. Zřízení království slávy

Výraz království Boží znamená království milosti i království slávy. Apoštol Pavel popisuje království milosti v epištole k Židům. Trůn milosti představuje království

milosti. Trůn slávy představuje království slávy. O tomto království mluví Spasitel u Matouše 25,31.32. Toto království je dosud v budoucnu. S konečnou platností se prosadí až při druhém příchodu Ježíše Krista

Který nebeský výrok hlásá ustanovení tohoto království? Zj 11,15.17

5. Král a jeho lid

Jakou povahovou úroveň máme dosáhnout jakožto příslušníci nebeského království? Mat 5,48

Kristovo království nevzniká z rozhodnutí soudu nebo zákonodárného shromáždění ani z vůle mocných tohoto světa, ale tím, že Duch svatý vštěpuje člověku Kristovu povahu.

Jaké úsilí musíme vynaložit, chceme-li přijít do tohoto království? 2 Petra 1,10.11; 3,11.14

Do nebe nás nic nevnese. Jestliže se do tohoto království sami nesnažíme vejít a neseznámíme se s jeho zásadami, pak ani nejsme hodni se tam dostat. Ti, kteří nechtějí spolupracovat s Bohem na zemi, nespolupracovali by s ním ani v nebi.

Jak uvítá Král slávy své věrné v novém věčném domově? Mat 25,34

Ježíš vítá s nevýslovnou láskou věrné do své radosti. Spasitel se raduje z toho, že ve svém království vidí ty, které vykoupil svým ponížením a bolestnou smrtí. Vykoupení se radují s ním, když mezi obyvateli nové země vidí další, které získali pro Krista svými modlitbami, prací a ochotnou obětavostí.

6. V království slávy

S čím se vykoupení v tomto království nesetkají nikdy? Zj 21,4.8.27; 22,3.15

Jakou přednost budou mít vykoupení v budoucím království slávy? Zj 21,1—7.22—25; 22,1—5

Mysl vykoupených bude uvažovat o divech stvořitel-
ské moci a tajemstvích lásky. Nebude tam nepřítele, který
by lidi odváděl od Boha. Tam se rozvinou všechny dary
a schopnosti, mysl se učením neunaví, síly se nevyčer-
pají. Tam se nechají provést nejrozsáhlejší a nejsmělejší
plány, bude možno obdivovat nové zásady, žasnout nad
novými pravdami a duševní i tělesné síly upínat k no-
vým cílům.

Co víme o trvání Kristova slavného království? 2 Pet-
ra 1,11; Zj 11,15

Velký skor skončil. Už není hříchu ani hříšníků. Celý
vesmír je čistý. Tep radosti bije v celém stvoření. Od
Toho, který všechno stvořil, proudí nekonečným prostorem
život, světlo a radost. Všechno živé i neživé, od nejmen-
šího atomu až po největší svět ve své kráse a dokonalé
radosti zvěstuje, že Bůh je láska.